

FELIÇ ANIVERSARI

Segons el diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans, l'aniversari és el “dia en què es compleixen anys d'algun fet o esdeveniment memorable”, ara bé, si us pregunteu com es viu celebrar anys a l'actualitat i sobretot focalitzant en els joves, millor que ho faci una noia que tot just avui és el seu aniversari.

Ja ho veieu, fa només un parell d'anys que mirava embadalida l'horitzó del meu futur, desitjava tenir divuit anys amb totes les forces, potser em volia fer-me massa gran de sobte, créixer massa ràpid... i vet aquí el dia arriba, la nena de casa es fa gran i el futur va fent-se present. T'aixeques al matí, és molt d'hora i tens una sensació estranya, que no haves viscut mai, et sents diferent, més gran potser? Ets conscient que dius barbaritats, que evidentment de la nit al dia no canvia res dins teu, però no ho penses en aquest moment. I les idees que tenies organitzades comencen, saps que serà un dia èpic, també que recordaràs en tot detall i vols que surti a la perfecció.

La família et desitja un feliç aniversari i intenta que estiguis al màxim entusiasmat procurant que no tinguis cap imprevist i et fa alguna sorpresa. Les amigues, que sense elles no series la mateixa, fan de la tarda i sobretot de la nit, que aquells instants et sentis la millor persona del planeta. No saps què dir. Els ulls et brillen i dones les gràcies, simplement per tot allò que t'envolta. Estàs encantada. De què? De la vida, tens ganes de lluitar pels teus objectius, de saltar, de cridar, de viure intensament.

I tot ja ha arribat: pots votar per primer cop a les pròximes eleccions al parlament europeu 2014, sentir-te lliure conduint el teu primer cotxe, la fantàstica vida universitària, independitzar-te per fi dels teus pares... Tot allò que volies ja ho pots fer, malgrat que trobes a faltar ser una nena, la nena innocent de fa uns quants anys enrere, sense cap mena de preocupació, només sent feliç amb tan sols petits detalls que t'oferia la vida.

Arribes a casa, baldada i eufòrica de tot el que has viscut, t'estires al llit, és vespre, i t'adones que tens divuit anys i la il·lusió de sobte desapareix rere els últims rajos de llum que t'ofereix el sol. Comprens espantada i alhora amb una sensació d'angoixa que la vida ha canviat, no et pots comportar igual, has d'assumir responsabilitats, madurar. Ets feliç malgrat tot. Estàs contenta de tot el que has viscut i de les persones que tens al voltant. Somrius. Ja en són divuit, divuit anys sospesos per un miler d'històries noves, nous camins, trajectes i metes. Penses que som massa joves per saber massa de la vida i per un instant ets sents petita. Encara ens queden molts somnis per complir i moltes primaveres per viure. I amb aquesta última reflexió tanques els ulls.